

The Emergency Hagaddah for the Medical Professional on an Emergency Call and the Dangerously Sick

By Rabbi Yair Hoffman

What follows is what can be called, "The Emergency Hagaddah." **It is for medical professionals on a call or the dangerously ill only. Only use it with permission of your Rabbi or Posaik.** A medical professional can be a doctor, a nurse, a paramedic, a Hatzollah person, or an EMT. It can even possibly be for someone who is providing necessary medical care for someone who is dangerously ill – but consult a Rabbi. **Of course, for these people, this Hagaddah should only be used if there is adequate time. If there is no adequate time then the emergency should be handled without doing the hagaddah at all.** It is all dependent upon how "Time is of the Essence" is applicable. **"Never Endanger the Patient"** is the operative principal. This would be the Hagaddah for this year as the Seder does not fall on Shabbos nor Motzai Shabbos. Keep in mind that קל is Hashem's name and the kuf should be an aleph. (This shortened emergency Hagaddah was put together by the author based upon the Halichos Shlomo of Rav SZA zt"l, the Nishmas Adam (OC 477:1), Rav Chatzkel Levinstein's thoughts and the author's own thoughts).

[Recite the following so that it not be forgotten:

קדש. ורחץ. כרפס. יחץ. מגיד. רחצה. מוציא מצה. מרור. כורך. שלחן עורך. צפון. ברך. הלל. נרצה.]

קדש

ברוך אתה ד', אלקינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן:

ברוך אתה ד', אלקינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל-עַם, וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל-לְשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וַתִּתֵּן-לָנוּ ד' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת-יּוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֲרוּתָנוּ, מִקְרָא קִדְּשׁ, זָכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בְנוּ בְחֵרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל-הָעַמִּים. וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הִנְחַלְתָּנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה ד', מִקְדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

ברוך אתה ד', אלקינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֲחִינּוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה:

Drink the first cup with Haseiba, leaning. No bracha achrona is recited.

ורחץ

Before eating karpas (less than a k'zayis) that will be dipped in salt water, wash hands without a bracha.

כרפס

מטבילים כרפס במי-מלח ומברכים:

ברוך אתה ד', אלקינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרָא פְּרִי הָאֲדָמָה:

[יחץ - עורך הסדר פורס את המצה האמצעית שבקערה לשני חלקים.]

מגיד

Point to the kaarah and say:

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות? שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה. הלילה הזה פלו מצה: שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות הלילה הזה מרור: שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת. הלילה הזה שתי פעמים: שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין. הלילה הזה פלנו מסבין:

עבדים היינו לפרעה במצרים.

ויציאנו ד' אלקינו משם, ביד חזקה ובזרוע נטויה, ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את־אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו, משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים, כלנו זקנים, כלנו יודעים את־ התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים, הרי זה משבח:

[מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו. ועקשו קרבנו המקום לעבודתו.]

רבן גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו, ואלו הן:

פסח. מצה ומרור:

פסח שהיו אבותינו אוכלים, בזמן שבית המקדש היה קיים, על שום מה? על שום שפסח הקדוש ברוך הוא, על בתי אבותינו במצרים, שנאמר: ואמרתם זבח פסח הוא לי, אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים, בנגפו את־מצרים ואת־בתינו הציל, ויקד העם וישתחוו.

יגביה המצה ויאמר

מצה זו שאנו אוכלים, על שום מה? על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ, עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם, שנאמר: ויאפו את־הבצק, אשר הוציאו ממצרים, עגת מצות, פי לא חמץ: פי גרשו ממצרים, ולא יכלו להתמהמה, וגם צדה לא עשו להם.

יגביה המרור ויאמר

Point to the maror and say:

מרור זה שאנו אוכלים, על שום מה? על שום שמררו המצרים את־חיי אבותינו במצרים, שנאמר: ומררו את־ חייהם בעבדה קשה, בחמר ובלבנים, ובכל־עבדה בשדה: את כל־עבדתם, אשר עבדו בהם בפרך.

בכל־דור ודור חייב אדם לראות את־עצמו, כאלו הוא יצא ממצרים, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר: בעבור זה עשה ד' לי, בצאתי ממצרים. לא את־אבותינו בלבד, גאל הקדוש ברוך הוא, אלא אף אותנו גאל עמהם, שנאמר: ואותנו הוציא משם, למען הביא אתנו, לתת לנו את־הארץ אשר נשבע לאבותינו.

יגביה הכוס, יכסה המצות ויאמר

Lift up the cup, cover the Matzah and say

לפיכה אנחנו חייבים להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להדר, לברך, לעלה ולקלס, למי שעשה לאבותינו ולנו את־כל־הנסים האלו. הוציאנו מעבדות לחרות, מיגון לשמחה, ומאבל ליום טוב, ומאפלה לאור גדול, ומשעבוד לגאולה. ונאמר לפניו שירה חדשה. הללויה:

מניחים את הכוס ומגלים את המצות

Put the cup down and reveal the Matzah and say

הללויה. הללו עבדי ד'. הללו את־שם ד'. יהי שם ד' מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבוא. מהלל שם ד'. רם על־כל־גוים ד'. על השמים כבודו: מי כד' אלקינו. המגביהי לשבת: המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל. מאשפת ירים אביון: להושיבי עם־נדיבים. עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה. הללויה:

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז: היתה יהודה לקדשו. ישראל ממשלותיו: הים ראה וינס, הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו כאילים. גבעות כבני־צאן: מה־לך הים פי תנוס. הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים. גבעות כבני־צאן: מלפני אדון חולי ארץ. מלפני אלוקה יעקב: ההפכי הצור אגם־מים. חלמיש למעינו־מים.

כל אחד יקח כוסו בידו

ברוך אתה ד', אלקינו מֶלֶךְ העולם, אֲשֶׁר גָּאֵלְנוּ וְגָאֵל אֶת־אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, וְהִגִּיעֵנוּ לְלֵילָה הַזֶּה, לְאֶכְלֹבֵי מִצֵּה וּמְרוֹר. כֵּן, ד' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יִגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים וְלַרְגְּלִים אַחֲרִים, הַבָּאִים לְקִרְאָתְנוּ לְשִׁלוֹם. שְׂמַחִים בְּבִגְדֵי עֵרֶךְ, וְשִׂשִׁים בְּעִבּוֹדְתֶךָ, וְנֹאכֵל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפִּסְחִים (בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת אוֹמְרִים מִן הַפִּסְחִים וּמִן הַזְּבָחִים), אֲשֶׁר יִגִּיעַ דְּמָם, עַל קִיר מִזְבֵּחַךְ לְרִצּוֹן, וְנִזְדָּה לְךָ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתְּנוּ, וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה ד', גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

כוס שני

ברוך אתה ד', אלקינו מֶלֶךְ העולם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

רְחֻצָּה

נוטלים ידים ומברכים:

ברוך אתה ד' אלקינו מֶלֶךְ העולם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

מוֹצֵיא. מִצֵּה.

נוטל את המצות שעל הקערה ומברך:

ברוך אתה ד', אלקינו מֶלֶךְ העולם, הַמוֹצֵיא לָהֶם מִן הָאָרֶץ:

מניח את המצה התחתונה ובעודו אוחז את העליונה ואת הפרוסה מברך

ברוך אתה ד', אלקינו מֶלֶךְ העולם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מִצֵּה:

אוכלים כשיעור שני זיתים מצה וטובלים במלח

מְרוֹר

לוקח כזית מרור, טובלו בחרוסת ומברך ואוכלו

ברוך אתה ד' אלקינו מֶלֶךְ העולם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מְרוֹר:

]]]]כּוֹרֵךְ

פורס כזית מהמצה השלישית וכזית מרור, טובלו בחרוסת, כורכים יחד ואוכלם בהסיבה ואומר

זָכַר לְמִקְדָּשׁ כְּהִלָּל. כֵּן עָשָׂה הַלֵּל בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הַיְהוָה קָיָם. הִיָּה כּוֹרֵךְ פֶּסַח מִצֵּה וּמְרוֹר וְאוֹכֵל בְּיַחַד. לְקַיֵּם מֵה שֶׁנֶּאֱמַר. עַל־מִצּוֹת וּמְרוֹרִים יֵאָכְלוּ:]]]

]]]] שְׁלַחן עוֹרָר]]]]

צִפּוּן

Eat a k'zayis of Matzah for Afikoman

אוכלים את האפיקומן

בְּרַךְ - בְּרַכַּת הַמַּזֶּן

הַמַּזְמֵן: רְבוּתֵי נְבָרָה!

הַמְסוּבִין: יְהִי שֵׁם ד' מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

הַמַּזְמֵן: יְהִי שֵׁם ד' מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרִשּׁוֹת מְרֻנָּה וְרִבְנוֹת, נְבָרָךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ.

הַמְסוּבִין: בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חֵיֵינוּ.

המזמן: ברוך (אלקינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

ברוך הוא וברוך שמו:

ברוך אתה ד', אלקינו מלך העולם, הזן את העולם כולו בטובו בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו, ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול, כי הוא קל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. ברוך אתה ד', הזן את הכל:

נודה לך ד' אלקינו על שהנחלת לאבותינו, ארץ חמדה טובה ורחבה, ועל שהוצאתנו ד' אלקינו מארץ מצרים, ופדיתנו, מבית עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדנתנו, ועל חקיך שהודעתנו ועל חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

ועל הכל ד' אלקינו אֲנַחְנוּ מוֹדִים לך, וּמְבָרְכִים אותך, יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם ועד. כפתוב, ואכלת ושבעת, וברכת את ד' אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך. ברוך אתה ד', על הארץ ועל המזון:

רחם נא ד' אלקינו, על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אלקינו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו, וכלכלנו, והרויחנו, והרוח לנו ד' אלקינו מהרה מפל צרותינו, ונא, אל תצריקנו ד' אלקינו, לא לידי מתנת בשר ודם, ולא לידי הלואתם. כי אם ליִדְרָה המלאה, הפתוּסָה, הקדוּשָׁה והרחבה, שלא נבזש ולא נכלם לעולם ועד:

אלקינו ואלקי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע, ויראה, וירצה, וישמע, ויפקד, ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משים בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה. זכרנו ד' אלקינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים, ובדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו, ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי קל מלך חנון ורחום אתה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה ד', בונה ברחמי ירושלים. אמן

ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם, הקל אבינו, מלכנו, אדירנו בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל. המלך הטוב, והמטיב לכל, שבכל יום ויום הוא הטיב, הוא מטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה והצלה ברכה וישועה, נחמה, פרנסה וכלכלה, ורחמים, וחסים ושלום, וכל טוב, ומכל טוב לעולם אל יחסרנו:

כוס שלישית

ברוך אתה ד', אלקינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

If there is time and ability - finish the Hallel

]]הלל

לא לנו ד' לא לנו כי לשמך תן כבוד, על חסדך על אמתך. למה יאמרו הגוים, איה נא אלקיהם. ואלקינו בשמים כל אשר חפץ עשה. עצביהם כסף וזהב, מעשה ידי אדם. פה להם ולא ידברו, עינים להם ולא יראו. אזנים להם ולא ישמעו, אף להם ולא יריחו. ידיהם ולא ימישון, רגליהם ולא יהלכו, לא יהגו בגרונם. כמוהם יהיו עשיהם, כל אשר בטח בהם: ישראל בטח ביה, עזרם ומגנם הוא. בית אהרן בטחו בד', עזרם ומגנם הוא. יראי ד' בטחו בד', עזרם ומגנם הוא:

ד' זכרנו יברך, יברך את בית ישראל, יברך את בית אהרן. יברך יראי ד', הקטנים עם הגדלים. יסף ד' עליכם, עליכם ועל בניכם. ברוכים אתם לד', עשה שמים וארץ. השמים שמים לד', והארץ נתן לבני אדם. לא המתים יהללו יה, ולא כל ירדי דומה. ואנחנו נברך יה, מעתה ועד עולם, הללויה:

אהבתי כי ישמע ד', את קולי תחנוני. כי הטא אָזְנוּ לִי וּבִימֵי אַקְרָא. אֶפְסוּנִי חֲבֵלִי מוֹת, וּמִצְרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנִי צָרָה וַיְגוּן אֲמָצָא. וּבְשֵׁם ד' אַקְרָא, אָנָּה ד' מִלְטָה נַפְשִׁי. חֲנוּן ד' וְצַדִּיק, וְאַלְקֵינוּ מִרְחָם. שֹׁמֵר פְּתָאִים ד' דְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבֵי

נפשי למנוחִי, כי ד' גמל עליִי. כי חלצת נפשי ממוֹת אֶת עֵינֵי מוֹן דַּמְעָה, אֶת רַגְלֵי מִדְּחֵי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי ד', בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. הָאֲמֹנֵתִי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד. אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי כֹּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מֵה אֲשִׁיב לַד', כֹּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי. כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא, וּבִשְׁם ד' אֶקְרָא. נְדָרֵי לַד' אֲשַׁלֵּם, נְגִדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ. יִקָּר בְּעֵינֵי ד' הַמּוֹתָה לְחַסִּידָיו. אֲנָה ד' כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ, בֵּן אֲמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי. לֵךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם ד' אֶקְרָא. נְדָרֵי לַד' אֲשַׁלֵּם נְגִדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ. בְּחַצְרוֹת בֵּית ד' בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהָ.

הִלְלוּ אֶת ד', כֹּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כֹּל הָאֲמִים. כִּי גִבֵּר עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ, וְאָמַת ד' לְעוֹלָם הַלְלוּהָ:

הוֹדוּ לַד' כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי ד', כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְמִרְחֵב יְהוָה. ד' לִי לֹא אִירָא, מֵה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. ד' לִי בְעַזְרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְשִׁנְאִי. טוֹב לְחַסוֹת בַּד', מִבְּטָח בְּאָדָם. טוֹב לְחַסוֹת בַּד' מִבְּטָח בְּנָדִיבִים. כֹּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי בִשְׁם ד' כִּי אֲמִילֵם. סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי בִשְׁם ד' כִּי אֲמִילֵם. סָבְבוּנִי כַדְבָרִים דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בִּשְׁם ד' כִּי אֲמִילֵם. דַּחַה דְחִיתַנִּי לְנֶפֶל, וְד' עֲזָרְנִי. עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה, וְיְהִי לִי לִישׁוּעָה. קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים, יְמִין ד' עֲשֶׂה חֵיל. יְמִין ד' רֹמְמָה, יְמִין ד' עֲשֶׂה חֵיל. לֹא אֲמוֹת כִּי אַחִיָּה, וְאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה. יִסֵּר יִסְרֵנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי. פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק, אֲבֹא בֵם אוֹדָה יְהוָה. זֶה הַשַּׁעַר לַד', צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ. אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתַנִּי, וְתַהִי לִי לִישׁוּעָה. אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתַנִּי וְתַהִי לִי לִישׁוּעָה. אֲכֹן מֵאִסוּ הַבּוֹנִים, הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. אֲכֹן מֵאִסוּ הַבּוֹנִים, הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. מֵאֵת ד' הִיְתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאֵת בְּעֵינֵינוּ. מֵאֵת ד' הִיְתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאֵת בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה ד', נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בוֹ. זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה ד' נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בוֹ.

אֲנָה ד' הוֹשִׁיעָה נָא:

אֲנָה ד' הוֹשִׁיעָה נָא:

אֲנָה ד' הַצְּלִיחָה נָא:

אֲנָה ד' הַצְּלִיחָה נָא:

בְּרוּךְ הֵבֵא בִשְׁם ד', בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית ד'. בְּרוּךְ הֵבֵא בִשְׁם ד', בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית ד'. אֵל ד' וַיֵּאָר לָנוּ, אֲסֵרוּ חַג בְּעֵבְתֵינִים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. קֵל ד' וַיֵּאָר לָנוּ, אֲסֵרוּ חַג בְּעֵבְתֵינִים, עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. קֵלִי אֲתָה וְאוֹדְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ. קֵלִי אֲתָה וְאוֹדְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ. הוֹדוּ לַד' כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. הוֹדוּ לַד' כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.

הוֹדוּ לַד' כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. הוֹדוּ לַאֱלֹהֵי הָאֲלֵהִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. לַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. לַעֲשֶׂה הַשְּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. לַעֲשֶׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. אֶת הַשָּׁמַשׁ לְמַמְשַׁלֵּת בַּיּוֹם, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכְבֵי לְמַמְשַׁלוֹת בַּלַּיְלָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. לְמַכֵּה מִצְרַיִם בְּבַכּוֹרֵיהֶם, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעוֹ נְטוּיָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. לְגַזֵּר יַם סוּף לְגַזְרֵם, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. וְנָעַר פְּרַעַה וְחִילוֹ בַּיּוֹם סוּף, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בְּמִדְבָּר, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. לְמַכֵּה מַלְכֵי גְדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. וַיַּהַרְג מַלְכֵי אֲדִירִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. וְנָתַן אֲרָצָה לְנַחֲלָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. שִׁבְשָׁפְלוֹנוּ זָכַר לָנוּ, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. וַיִּפְרָקֵנוּ מִצְרַיִם, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. נוֹתַן לָחֶם לְכֹל בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. הוֹדוּ לְקַל הַשְּׁמַיִם, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: [[

Say Nishmas

נִשְׁמַת כֹּל חַי, תְּבַרַךְ אֶת שְׁמֶךָ ד' אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כֹּל בָּשָׂר, תִּפְאָר וְתִרְוַמָּם זָכְרָךְ מִלְּקַנּוּ תַמִּיד, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֲתָה קַל. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְסֵם וּמְרַחֵם, בְּכֹל עַת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא

אתה: אלקי הראשונים והאחרונים, אלוק כל בריות, אדון כל תולדות, המהלל ברב התשבחות, המנהג עולמו בחסד, ובריותיו ברחמים. וד' לא ינום ולא יישן, המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, והמשיח אלמים, והמתיר אסורים, והסומך נופלים, והזוקף פופים, לך לבדך אגחנו מודים. אלו פינו מלא שירה פים, ולשוננו רנה כהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות כשמש וכירח, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגלינו קלות כאילות, אין אגחנו מספיקים, להודות לך ד' אלקינו ואלקי אבותינו, ולברך את שמך על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים, הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו. ממצרים גאלתנו ד' אלקינו, ומבית עבדים פדיתנו, ברעב זנתנו, ובשבע כלפתנו, מחרב הצלתנו, ומדבר מלטתנו, ומחלים רעים ונאמנים דליתנו: עד הנה עזרנו רחמי, ולא עזבונו חסדיך ואל תטשנו ד' אלקינו לנצח. על פן אברים שפלתנו בנו, ורוח ונשמה שנפחת באפינו, ולשון אשר שמת בפיו, הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו, כי כל פה לך יודה, וכל לשון לך תשבע, וכל ברך לך תכרע, וכל קומה לפניך תשתחוה, וכל לבבות יראו, וכל קרב וכליות יזמרו לשמך. כדבר שכתוב, כל עצמותי תאמרנה ד' מי כמוך. מציל עני מחזק ממנו, ועני ואביון מגזלו: מי ידמה לך, ומי ישנה לך ומי יערה לך: הקל הגדול הגבור והנורא, קל עליון קנה שמים וארץ: נהללך ונשבחך ונפארך ונברך את שם קדשך. כאמור, לדוד, ברכי נפשי את ד', וכל קרבי את שם קדשו:

הקל בתעצמות עזך, הגדול בכבוד שמך. הגבור לנצח והנורא בנראותיך. המלך היושב על כסא רם ונשא:

שוכן עד, מרום וקדוש שמו: וכתוב, רננו צדיקים בד', לישירים נאנה תהלה. בפי ישירים תתהלל. ובדברי צדיקים תתברך. ובלשון חסידים תתרום. ובקרב קדושים תתקדש: ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל, ברנה יתפאר שמך מלכנו, בכל דור ודור, שכן חובת כל היצורים, לפניה ד' אלקינו, ואלקי אבותינו, להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס, על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך:

שתבח שמך לעד מלכנו, הקל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ. כי לך נאה, ד' אלקינו ואלקי אבותינו: שיר ושבחה, הלל וזמרה, עז וממשלה, נצח, גדלה וגבורה, תהלה ותפארת, קדשה ומלכות. ברכות והודאות מעתה ועד עולם.

יהללך ד' אלקינו כל מעשיך, וחסדיך צדיקים עושי רצונך, וכל עמך בית ישראל ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו, כי לך טוב להודות ולשמך נאה לזמר, כי מעולם ועד עולם אתה קל. ברוך אתה ד', מלך מהלל בתשבחות.

שותים כוס רביעית ומברכים ברכה אחרונה

ברוך אתה ד', אלקינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן. ועל תנובת השדה, ועל ארץ חמדה טובה ורחבה, שרצית והנחלת לאבותינו, לאכול מפריה ולשבוע מטובה. רחם נא ד' אלקינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מזבחך ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו, והעלנו לתוכה, ושמחנו בבנינה ושמחנו ביום חג המצות הזה. כי אתה ד' טוב ומטיב ונאכל מפריה ונשבוע מטובה, ונברך עליה בקדשה ובטהרה לכל, ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן. ברוך אתה ד', על הארץ ועל פרי הגפן:

[[נרצה - לשנה הבאה בירושלים:

אחד מי יודע? אחד אני יודע: אחד אלקינו שבשמים ובארץ.. שלשה עשר מי יודע? שלשה עשר אני יודע: שלשה עשר מדיא, שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלקינו שבשמים ובארץ.

חד גדיא, חד גדיא דזבין אבא בתרי זוזי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא הקדוש ברוך הוא, ושחט למלאך המות, דשחט לתורא, דשתא למיאי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשר לשינרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי, חד גדיא, חד גדיא. [[